

[[Indenrigsministeren.]]

Adgang til at tage den nødvendige Vaccine fra de allerede vaccinerede Børn, idet Vaccinationsmetoden paa den Tid, Loven blev givet, overalt endnu byggede paa Anvendelsen af den saakaldte humaniserede Vaccine, selv om der allerede paa dette Tidspunkt, altsaa i 1871, eksperimenteredes med at erstatte den med animalsk Vaccine, og det ses, at der under Forhandlingerne her i Rigsdagen er henvist dertil. Forholdene ændredes nu imidlertid paa dette Punkt i 1880erne, og man kan vist sige, at siden 1894 er der her i Landet kun anvendt animalsk Vaccine, Vaccine, indhøstet fra sunde Kalve. Ved denne Metode er der opnaaet større Sikkerhed for, at Vaccinen stammer fra virkelig sunde Organismer, der er opnaaet Mulighed for en Standardisering af Vaccinens Styrke, og man kan tillige sige, at der derigennem er opnaaet større Sikkerhed for, at det fornødne Lager af Vaccine altid kan være til Stede.

Som Følge af den Forandring, der altsaa siden 1871 er sket i Vaccinationsmetoderne, er Bestemmelserne i Loven af 1871 om Tilvejebringelsen af den humaniserede Vaccine selvfølgelig ikke medtaget i det Forslag, der her foreligger.

Naar jeg nu fremsætter dette Lovforslag, skyldes det imidlertid ikke alene Ønsket om en à jour-Føring af den gamle Lovs Bestemmelser, men Fremsættelsen er tillige foraarsaget af, at der i visse Dele af Befolkningen overfor selve Begrebet Tvangsvaccination er opstaaet andre Synspunkter, Synspunkter, som i øvrigt ogsaa er at finde i andre Lande og dær allerede har ført til Ændringer i Lovgivningen. Det kan ikke være anderledes end, at efterhaanden som Kopperne op gennem det 19de Aarhundrede i alt væsentligt er uddyddet her i Europa, og efterhaanden som Befolkningerne fik de frygtelige Epidemier paa Afstand, efterhaanden som den nulevende Slægt praktisk talt var ganske ukendt med de Rædsler og Lidelser, der tidligere ramte Menneskene gennem de sorte Kopper, den uhyre Dødelighed, den ulykkelige Tilstand, hvori de, som overlevede Sygdommen, hensattes, glemtes alt dette, og det Spørgsmaal opstod for mange, om denne Vaccination af Slægt efter Slægt stadig var nødvendig. Hertil kom for faa Aar siden i nogle Lande, navnlig i England og Holland, at der forefaldt Tilfælde, i hvilke der i Tilslutning til Vaccinationen opstod en særlig Form for Hjernebetændelse, Encaphalitis. Selv om hele dette Forhold endnu ikke er klarlagt, synes

det ikke at kunne benægtes, at slige Komplikationer kan opstaa med Vaccinationen som Udgangspunkt. Tilfældene var ikke mange. I Holland opgøres Antallet for Aarene 1923—27 til 124, i England for Aarene 1922—27 til 93 Tilfælde, men selv om det altsaa ikke er mange Tilfælde — i England drejede det sig kun om ca. 1 Tilfælde for hver 50 000 Vaccinationer —, er det klart, at de føltes lige tragisk af de Forældre, hvem Ulykken ramte, og det er vel ogsaa forstaaeligt, at disse Forhold har ført til, at man i Holland midlertidig ophevede Vaccinationstvangen.

Disse Tilfælde førte herhjemme til, at Sundhedsministeriet under 30. August 1928 nedsatte et Udvalg med den Opgave at undersøge, om de nævnte Komplikationer kunde skyldes den anvendte Teknik ved Fremstilling af Vaccinen eller maaske mangelfuld Teknik ved selve Vaccinationen, ligesom det skulde undersøges, om der maatte være Anledning til Ændringer i den danske Vaccinationslovgivning, og om det turde siges, at Højnelen af den almindelige Hygiejne gjorde tvungen Vaccination overflødig.

Jeg skal nu med Hensyn til dette Udvalgs Arbejde henvide til den Betænkning, der følger Lovforslaget som Bilag 1. Der gives deri en Skildring af, hvorledes disse Spørgsmaal er behandlet, ligesom der meddeles et Materiale, indhentet hos den danske Lægestand, og gives Oplysning om tre Tilfælde, i hvilke der foreligger Mulighed for, at en Hjernebetændelse er fremkaldt i Tilslutning til eller ved Vaccinationen, men uden at en Konstatering af dette Forhold dog har kunnet ske, idet de paagældende Forældre har nægtet Tilladelse til Obduktion af de døde Børn, idet to af de tre Børn døde.

Jeg skal kun nævne, at Udvalget næst efter at indskærpe Betydningen af at undgaa Vaccination i Perioder, hvor de paagældende Børn frembyder Symptomer paa Sygdom, konkluderer i „at det ikke fra medicinsk-hygiejnisk Side kan tilraades, at der foretages saadanne Ændringer i vor Vaccinationslovgivning, at man derved forlader dens hidtidige Hensigt: Gennemførelsen af den almindelige Kokoppevaccination i Barnealderen, indtil videre vort eneste virksomme Beskyttelsesmiddel mod de Koppepidemier, der stadig truer vort Folk fra talrige Smittekilder rundt om i Verden, ogsaa i Europa.“

Der afholdtes endvidere i 1929 i Stockholm en skandinavisk Konference, hvor svenske, norske og danske Repræsentanter for Sundhedsautoriteterne mødtes for at be-